

BI AURRAK.

(On Manuel Antonio Antía, Urnietako Erretore jaunari.)

Alargun pobre baten
 Besoetan,
 Churi ta flakua,
 Ikusi nuen atzo
 Aur chiki bat
 Umezurtz gañua!
 ¡O!... eramaten zion
 Maiz kolkora
 Bere eskuchua,
 Bildoch batek bezela
 Billaturik
 Amaren berua;
 T' amak ematen zion,
 Beiñ ta berriz,
 Musu chit estua!
 ¡Zenbat ta zenbat pena
 Musuetan
 Zijoan bildua!

 Beste aur bat, kontentu,
 Inguruan,

Zebillen jostatzen;
 Bere begi edérrak
 Aur tristetan
 Asi ziran jartzen,
 Gero, ondora joanik,
 Jostalluak
 Zizkan erakusten,
 Eta abiatu zan,
 Andik laster,
 Goñuak ematen.
 Orduan far-irri bat
 Umezurtzak
 Zuen ¡ai! isurtzen,
 Ta aur pozgarri ura
 Alargunak
 Malkoz bedeinkatzen!

 ¡O aberatsen áurrak:
 Azi beti
 Pobréak maitatzen!

ANTONIO ARZÁC.